

Reizen met mijn tante

(Travels with my aunt)

Komedie in twee bedrijven

door

GRAHAM GREENE

voor toneel bewerkt door

GILES HAVERGAL

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **REIZEN MET MIJN TANTE - TRAVELS WITH MY AUNT** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GILES HAVERGAL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1991 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Deze toneelbewerking kan zowel met een uitgebreide als met een kleine cast verwezenlijkt worden op toneel. Er zijn vele dubbelrollen denkbaar. Alhoewel er vierentwintig personages voorkomen, (15 mannen, 9 vrouwen) speelden er in de originele uitvoering slechts vier acteurs. Hun rollen worden in het stuk aangegeven door de letters H, T, V en G. Alle acteurs speelden Henry Pulling en verdeelden de resterende rollen onderling. De vierde acteur, G, was een zwijgzaam personage, afgezien van twee regels tekst, maar deze acteur verzette veel werk bij de wisselingen van scènes. Zeer veel "locaties" worden voor dit stuk vereist, dit kan gerealiseerd worden zoals de regisseur het zelf wenst. Bij de originele uitvoering gebruikten we een groot digitaal scherm, waarop de diverse locaties af te lezen waren.

PERSONEN:

Acteur H speelde:

Henry Pulling
Tante Augusta

Acteur T speelde:

Henry Pulling
Tooley
O'Toole
Juffrouw Keene
Frau General Schmidt
Italiaans meisje
Yolande
Richard Pulling
Oom Jo
Collega van Sergeant Sparrow

Acteur V speelde:

Henry Pulling
Wordsworth
Meneer Visconti
Hakim
Juffrouw Paterson
Hattie
Sergeant Sparrow
Spaanse heer
Taxi-chauffeur

Acteur G speelde:

Henry Pulling
Meisje in rijbroek
Wolf
Hotelreceptionist
Lijfwacht

EERSTE BEDRIJF

Henry (H): Op de begrafenis van mijn moeder ontmoette ik Tante Augusta voor het eerst sinds meer dan vijftig jaar weer. Mijn moeder was bijna zesentachtig toen ze overleed, en mijn Tante was elf of twaalf jaar jonger. Ikzelf was ongeveer twee jaar daarvoor met pensioen gegaan. Ik verliet het bankwezen met een zilveren handdruk en een aardige pensioenregeling.

Henry (T): Iedereen benijdde me, maar zelf had ik er nogal moeite mee mijn tijd te vullen. Ik was nooit getrouwd. Ik had altijd een rustig leven geleid, en afgezien van het kweken van dahlia's had ik geen hobbies. Mijn moeder's begrafenis zorgde dan ook voor een hoop opwindning in mijn rimpelloze bestaan.

Henry (V): Mijn vader was al meer dan veertig jaar dood. Hij was een bouwondernemer met een dermate ziekelijke slaapzucht, dat hij op de meest vreemde plekken in slaap viel.

Henry (H): Ik herinner me dat ik als kind eens de badkamer binnenkwam... toen woonden we nog in Highgate... en dat mijn vader in het bad lag te slapen, in zijn kleren. Ik ben nogal bijziend, en dacht dat mijn moeder een jas in de week had staan, totdat ik mijn vader hoorde fluisteren...

Richard (T): Doe de deur aan de binnenkant op slot als je weer weg gaat.

Henry (H): Hij was te slaperig om zich te realiseren dat die volgorde in de praktijk niet te realiseren viel. (*crematorium orgelmuziek. De dominee prevelt een gebed*) Er waren niet veel mensen in het crematorium die dag, maar er hing toch die gespannen sfeer die je aan de rand van een graf niet gauw mee zult maken.

Henry (H): Zouden de deuren van de oven wel open gaan? Blijft de kist niet steken, ergens onderweg naar de vlammen?

Henry (V): Ik hoorde een stem achter me...

Tante Augusta (H): Ik was eens aanwezig bij een voortijdige crematie...

Henry (V): Shhh.

Dominee: In naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Allemaal: Amen. (*de orgelmuziek stopt... daglicht... kerkhof... vogelgezang*)

Henry (V): De ceremonie verliep vlot.

Henry (T): Daarna schudde ik in het schelle daglicht de handen van heel wat neven en nichten die ik niet eens kende.

Henry (H): Het was de bedoeling dat ik zou wachten op de asresten, dus wachtte ik.

Henry (T): Terwijl de schoorsteen van het crematorium er vrolijk op los rookte boven mijn hoofd.

Tante Augusta (H): Jij bent zeker Henry.

Henry (T): Met enige moeite herkende ik mijn Tante Augusta. Ze was gekleed als Queen Mary.

Henry (V): Haar vuurrode haren verrasten me nogal. Ja, en u bent zeker Tante Augusta.

Tante Augusta (H): Het is erg lang geleden dat ik je moeder voor het laatst zag. Ik hoop dat ze niet geleden heeft bij het sterven?

Henry (V): Ach ja, weet u, ze was zesentachtig... Haar hart is er gewoon mee gestopt. Ze is aan ouderdom overleden.

Tante Augusta (H): Ouderdom? Ze was maar twaalf jaar ouder dan ik.

Henry (H): Zei Tante Augusta beledigd.

Tante Augusta (H): Vertel eens, werk je nog steeds bij de bank?

Henry (V): Nee, ik ben twee jaar geleden met pensioen gegaan.

Tante Augusta (H): Pensioen? Maar je kunt hooguit... even denken... vijfenvijftig zijn. Allemachtig! Hoe besteed je je tijd?

Henry (V): Ik kweek dahlia's, Tante Augusta.

Henry (H): Ze zette ogen op alsof ze een tornado zag naderen.

Tante Augusta (H): Dahlia's! Wat zou je vader daar wel niet van gezegd hebben!

Henry (V): Hij interesseerde zich niet voor bloemen. Hij vond een tuin altijd een verspilling van ruimte. Daar had ook een gebouw kunnen staan. Hij rekende me dan altijd voor hoeveel slaapkamers er boven elkaar konden waarin hij zou kunnen slapen. Hij had altijd veel slaap nodig.

Tante Augusta (H): Hij gebruikte slaapkamers voor meer dan alleen maar slapen.

Henry (H): Zei mijn tante met een grofheid die mij verbaasde.

Henry (V): Hij sliep op de vreemdste plekken. Ik herinner me eens, in de badkamer...

Tante Augusta (H): In slaapkamers deed hij andere dingen dan slapen. Jij bent daar het bewijs van.

Henry (H): Ik begon te begrijpen waarom mijn ouders altijd zo weinig contact hadden gehad met Tante Augusta. Ze had een temperament waar mijn moeder beslist niet mee overweg had gekund. (*Henry neemt de urn in ontvangst*)

Tante Augusta (H): Wat ga je met de as doen?

Henry (V): Ik dacht erover wat plaats te maken voor de urn tussen mijn dahlia's.

Tante Augusta (H): Dat zal er in de winter dan wel wat schameltjes uitzien.

Henry (V): Nou, Tante Augusta, het was lang geleden dat ik u gezien heb... Ik heb de grasmaaier buiten laten staan, zonder hoes, en ik

vrees dat het gaat regenen. Ik zou het leuk vinden als u me een keertje opzoekt in Southwood om een kopje thee te komen drinken.

Tante Augusta (H): Op dit moment ben ik wel toe aan iets sterkers en vooral verdoenders dan thee. Je ziet niet iedere dag een zuster in vlammen opgaan. Zoals Jeanne de Maagd.

Henry (V): Ik begrijp niet...

Tante Augusta (H): Jeanne d' Arc.

Henry (V): Ik heb wel een fles sherry in huis, maar het is een eind rijden.

LOCATIE: taxi-standplaats

Tante Augusta (H): Mijn appartement is dichtbij, en ik heb alles in huis waar een mens behoefte aan kan hebben. Taxi! (*taxi-geluiden*) Vreemd eigenlijk, dat we elkaar alleen maar ontmoeten bij religieuze ceremonies. De laatste keer dat ik je heb gezien was toen je gedoopt werd. Ik werd niet uitgenodigd, maar ik kwam toch! Net als de boze toverfee!

Henry (T): Ik wist niet dat er ruzie was. Uw foto zit wel in het foto-album.

Tante Augusta (H): Alleen voor de uiterlijke schijn. Je moeder was bijkans een heilige. Ze had eigenlijk een witte begrafenis moeten hebben.

Henry (T): Ik begrijp niet... een witte begrafenis zou toch betekenen... nou ja, om het maar plat te zeggen, IK ben er toch, Tante Augusta?

Tante Augusta (H): Ja. Maar je bent een kind van je vader. Niet van je moeder.

Henry (H): Zei mijn tante achteloos.

Henry (T): De hik, zegt men, gaat vaak over door een plotselinge schrik, maar kan er ook juist door veroorzaakt worden.

Tante Augusta (H): (*Henry hikt voortdurend*) Ik zei dat je OFFICIËLE moeder een heilige was. Het meisje weigerde namelijk met je vader te trouwen. Toen verscheen je moeder in beeld, en redde haar door met hem te trouwen. Mijn zuster... jouw stiefmoeder... misschien moeten we haar maar zo gaan noemen... was een zeer nobel mens.

Henry (T): En mijn... hik... vader?

Tante Augusta (H): Een hond van een vent, maar dat zijn de meeste mannen. Waarschijnlijk is dat ook hun beste eigenschap. Ik hoop dat jij ook wat van een hond in je hebt, Henry.

Henry (T): Ik denk... hik... het niet.

Tante Augusta (H): Daar komen we nog wel achter. Je bent tenslotte een zoon van je vader.

Henry (T): Wie was mijn moeder dan? Vroeg ik. Maar mijn tante was al in gesprek geraakt met de chauffeur.

Tante Augusta (H): Nee, nee, beste man. Dit is de Crescent.

Taxi-chauffeur (V): Maar u zei zelf dat ik rechtaf moest, mevrouw.

Tante Augusta (H): Neem me in dat geval niet kwalijk. Ik haal links en rechts wel vaker door elkaar. Bakboord kan ik beter onthouden, door de kleur... rood betekent links. U had naar bakboord gemoeten, niet naar stuurboord.

Taxi-chauffeur (V): Ik ben goddomme geen navigator, mevrouw.

Tante Augusta (H): Maakt ook niet uit. Rij maar gewoon rond, en begin dan opnieuw.

Taxi-chauffeur (V): *(de taxi stopt)* Mevrouw, als u nou gelijk gezegd had dat ik bij The Crown and Anchor moest wezen...

Tante Augusta (H): Henry, schei eens uit met dat gehik.

Taxi-chauffeur (V) Er staat zes zestig op de meter.

Tante Augusta (H): Dat wordt dus zeven. Henry, ik waarschuw je maar alvast dat een witte begrafenis in mijn geval een volkomen verkeerde zet zou zijn.

Henry (T): Maar u bent nooit getrouwd geweest, zei ik snel, om de hik te vlug af te wezen.

Tante Augusta (H): Ik heb altijd, de laatste zestig jaar tenminste, een vriend gehad. Leeftijd strijkt onze gevoelens misschien iets gladder, Henry... maar verwijnen doen ze nooit.

LOCATIE: The Crown And Anchor. (saloonbargeluiden)

Henry (H): Door de ramen van The Crown And Anchor zag ik mannen met overdreven grote snorren in tweedjasjes, ze stonden in een kring rond een meisje in rijbroek. Ze waren niet van het type dat ik zou vertrouwen met mijn portemonnee.

Henry (V): We gingen via een zij-ingang naar binnen. Het appartement van mijn tante bevond zich op de tweede verdieping.

Henry (T): Stoort dat lawaai uit die bar je nooit, vroeg ik.

Tante Augusta (H): Helemaal niet. En die bar is ook heel handig als ik weer eens door mijn voorraden heen ben. Dan hoef ik alleen Wordsworth maar even naar beneden te sturen.

Henry (T): Wie is Wordsworth?

Tante Augusta (H): Ik noem hem Wordsworth omdat ik mezelf er niet kan zetten hem Zachary te noemen.

Henry (T): Is hij uw bediende?

Tante Augusta (H): Laten we maar zeggen dat hij aan al mijn wensen tegemoet komt. Een hele lieve, sterke man. Maar als hij je om een Player vraagt, geef hem die dan niet. Hij krijgt er al genoeg van mij.

Henry (T): Wat is een Player?

Tante Augusta (H): Een sigaret.

Henry (T): De conversatie van mijn tante ging me af en toe wat te snel, en dus was ik niet echt voorbereid op de grote neger die de deur opende.

LOCATIE: Het appartement.
(*Venetiaans glas*)

Tante Augusta (H): Zeg, Wordsworth, heb je de ontbijtboel al afgewassen zonder op mij te wachten? Dit is mijn neef, Wordsworth.

Wordsworth (V): Echt waard, edele dame?

Tante Augusta (H): Natuurlijk! Oh, Wordsworth, Wordsworth!

Henry (T): De lampen in de woonkamer waren aan, en ik werd tijdelijk verblind door de terugkaatsende stralen van al die glazen objecten daar.

Tante Augusta (H): Wordsworth, wees eens lief en haal twee whisky's voor ons. Augusta voelt zich een klein, klein tikkeltje bedroefd na die droevige, droevige ceremonie.

Henry (H): Ze sprak tegen hem alsof ze het tegen een kind had... of tegen een minnaar, maar die gedachte kon ik maar met moeite aanvaarden.

Wordsworth (V): Alles goed gegaan? Geen verkeerde medicijnen?

Tante Augusta (H): Er waren geen beren op de weg. Oh, God, Henry, je bent je pakketje toch niet vergeten?

Henry (T): Nee, nee. Ik heb het hier.

Tante Augusta (H): Misschien kan Wordsworth het maar beter in de koelkast zetten.

Henry (T): Dat is niet nodig, Tante Augusta.

Tante Augusta (H): Laat Wordsworth het dan maar in de keuken zetten. We willen toch niet de hele tijd aan mijn arme zuster herinnerd worden. Ik heb een zeer speciale band met Venetië omdat daar mijn echte carrière begon, en mijn reizen. Ik ben altijd verzot geweest op reizen. Het doet me pijn dat mijn reizen nu zo ernstig bekort worden.

Henry (T): Ouder worden overkomt ons allemaal zonder dat we er erg in hebben.

Tante Augusta (H): Ouder worden? Ik had het helemaal niet over ouder worden. Zo afgeleefd zie ik er toch nog niet uit, hoop ik? Ik bedoel dat ik graag met gezelschap reis, en Wordsworth heeft geen tijd meer om te reizen, want hij wil Economie gaan studeren. (*de whisky's worden gebracht*) Ik kan nu wel aan jullie beiden bekennen dat ik heel erg opgelucht ben dat alles vanmiddag zonder grote moeilijkheden verlopen is.. Ik heb ooit eens een zeer belangrijke crematie bezocht...

de vrouw van een beroemd letterkundige, die nou niet bepaald bekend stond als trouwe echtgenoot. Het was vlak na de Eerste Wereldoorlog. Ik was toen erg geïnteresseerd in de Fabians. Ik was aan de vroege kant en leunde voorover om de namen op de kransen wat beter te kunnen bekijken... en toen heb ik waarschijnlijk per ongeluk een knop geraakt. De kist begon weg te glijden, de deuren gingen open, ik kon de hitte voelen en het loeien van de vlammen horen. De kist verdween in de vlammen en de deurtjes klaptten weer dicht, en net op dat moment kwam de hele groep binnen, Meneer en Mevrouw Bernard Shaw, Meneer H.G. Wells, Doctor Havelock Ellis, Meneer Ramsey MacDonald, en de weduwnaar. De klerk leidde een of andere Humanistische hymne in, en ik begroef mijn gezicht in een zakdoek, diep verdriet simulerend. Ik denk dat niemand (*behalve misschien die klerk, en die hield zijn mond*) heeft gemerkt dat die kist er helemaal niet meer stond. De weduwnaar al zeker niet, maar die merkte zowiezo de laatste jaren zijn vrouw al niet meer op. Doctor Havelock Ellis maakte nog een heel ontroerende opmerking (*althans, zo dacht ik er toen over; ik was toch niet door de knieën gegaan voor het katholicisme, hoewel ik wel op het punt gestaan had*) over de waardigheid van een rouwdienst zonder schijnillusies en valse retoriek. Hij had, geheel naar waarheid, ook kunnen zeggen "zonder lijk". Iedereen was heel tevreden met de dienst.

Wordsworth (V): We moeten altijd heel voorzichtig zijn op begrafenissen en crematies.

Henry (T): Ik moet nu echt weg, Tante Augusta. Ik moet steeds aan mijn grasmaaier denken. Hij zal nog helemaal verroesten in de regen. Ik ben erg blij u ontmoet te hebben. U bent nu nog mijn enige familielid.

Tante Augusta (H): Voor zover je weet, in ieder geval. Je vader had af en toe erg actieve buien.

Henry (H): Mijn arme stiefmoeder... Ik kan mij niet voorstellen dat iemand anders mijn moeder is.

Tante Augusta (H): En dat is maar beter ook.

Henry (T): Komt u een keertje langs om mijn dahlia's te bewonderen? Ze staan op het moment in volle bloei.

Tante Augusta (H): Natuurlijk, Henry. Houd je van reizen?

Henry (T): Ik heb nog nooit gereisd.

Tante Augusta (H): Nu Wordsworth zo druk is met andere zaken, zouden wij samen wel eens een reisje kunnen ondernemen.

Henry (T): Dat lijkt me leuk, Tante Augusta. Het kwam niet bij me op dat ze verder wilde dan een dagje naar het strand.

Henry (H): Wordsworth liet me uit, en terwijl ik langs het raam van The Crown And Anchor liep, hoorde ik het meisje in rijbroek zeggen...

Meisje in rijbroek (G): Peter kan alleen maar praten over open haarden. Ik hoor de hele dag niets anders dan gelul over smeedwerk en asladen.

Henry (H): Ik hoor zulk taalgebruik niet graag van een aantrekkelijk meisje, maar haar woorden herinnerden me wel plotseling aan het feit dat ik de overblijfselen van mijn moeder in Tante Augusta's keuken had laten staan. *(drukt op de bel. Geluid van een intercom)*

Wordsworth (V): Wie is daar?

Henry (H): Henry Pulling.

Wordsworth (V): Ik ken niemand die zo heet.

Henry (H): Ik ben net bij jullie weg gegaan. Ik ben Tante Augusta's neef.

Wordsworth (V): Oh, die vent.

Henry (H): Ik heb een pakje bij jullie in de keuken achtergelaten.

Wordsworth (V): Wilt u dat terughebben?

Henry (H): Graag, als het niet teveel moeite is...

Wordsworth (V): Het is belachelijk veel moeite. Blijf daar maar.

(Wordsworth levert de urn af)

Henry (H): Bedankt voor de moeite. Heeft iemand het soms opengemaakt?

Wordsworth (V): Ik wilde alleen maar weten wat er in zat.

Henry (H): Dat had u me ook wel kunnen vragen.

Wordsworth (V): Man, oh, man, U bent toch niet boos op Wordsworth?

Henry (H): Bent u echt van plan economie te gaan studeren?

Wordsworth (V): Ach, dat is gewoon een grapje van uw tante. Ik werkte in een bioscoop. Ik had een uniform aan, net als een generaal. Zij vond mijn uniform mooi. Toen vroeg ze of ik "in functie" was. Ik zei nee en ben toen met haar mee naar huis gegaan.

Henry (H): Nou, Wordsworth, in ieder geval bedankt voor de moeite.

Wordsworth (V): Is het een erg belangrijk pakje?

Henry (H): Ja. Eigenlijk wel.

Wordsworth (V): Dan bent u die goeie, ouwe Wordsworth een Player schuldig.

Henry (H): Ik herinnerde me wat mijn tante me daarvoor gewaarschuwd had, en maakte me snel uit de voeten.

LOCATIE: Thuis... Southwood.

Henry (H): Mijn nieuwe grasmaaier was helemaal nat. Ik droogde hem zorgvuldig af en oliede de bladen. Daarna kookte ik twee eieren en zette thee voor de lunch.

Henry (V): Ik had veel om over na te denken. Kon ik het verhaal van mijn tante geloven, en zo ja, wie was dan wel mijn moeder? En als ze

inderdaad niet meer dan mijn stiefmoeder was geweest, wilde ik dan haar urn nog wel tussen de dahlia's? (*Juffrouw Keene*)

Henry (T): (*pakt brief op*) Ik herkende meteen het handschrift van Barbara Keene. Haar vader, Sir Alfred Keene, had zijn fortuin gemaakt met cement en was een van de belangrijkste pijlers van de bank geweest. Hij nodigde me altijd minstens drie keer per jaar uit voor een diner en vroeg regelmatig mijn advies over zijn beleggingen, hoewel hij dat nooit opvolgde. Barbara's hobby was borduren. Ze gaf haar borduurwerk altijd aan de kerkbazaar. Mijn moeder zei altijd dat ik werk van haar moest maken, omdat ze op een dag alles zou erven... maar dat vond ik geen erg integer motief. Bovendien was de bank mijn leven en nu had ik mijn dahlia's.

Henry (V): Vlak nadat Sir Alfred overleden was en vlak voordat juffrouw Keene in Zuid-Afrika ging wonen, nodigde ze me nog een keer uit voor een diner. (*kaarslicht... open haard... regen. Koffiepot en kopjes*)

Juffrouw Keene (T): Ik heb het huis inclusief de hele inboedel verkocht.

Henry (T): Zei juffrouw Keene.

Juffrouw Keene (T): Ik kom bij achternichten in te wonen.

Henry (H): Kent u ze goed, vroeg ik?

Juffrouw Keene (T): Ik heb ze nog nooit ontmoet. We hebben alleen met elkaar gecorrespondeerd. Kent u Zuid-Afrika?

Henry (H): Ik ben zelden uit Engeland weg geweest.

Juffrouw Keene (T): Mijn vader was een erg dominante persoonlijkheid. Ik heb eigenlijk nooit vrienden gehad... behalve u natuurlijk, meneer Pulling. Ik kom in de buurt van Koffiefontein te wonen.

Henry (H): Waar is dat?

Juffrouw Keene (T): Ik weet het niet.

Henry (H): Het lijkt me een lange reis.

Juffrouw Keene (T): Ach, als er ook maar een reden zou zijn om hier te blijven.... Wilt u een of twee klontjes suiker?

Henry (H): Helemaal geen suiker, dank u. Verbazingwekkend eigenlijk hoe dicht ik die avond bij een huwelijksaanzoek kwam, en toch deed ik het niet. We hadden natuurlijk ook erg verschillende interesses. Borduren en dahlia's, daar is niets gemeenschappelijks in te ontdekken.

Henry (V): Nu schreef ze.

Juffrouw Keene (T): Beste Meneer Pulling. Ik vraag me af hoe het met Southwood is en of het regent. Hier hebben we een prachtige, zonnige winter. Mijn familieleden hebben een kleine boerderij met tienduizend are grond en ze draaien hun hand er niet voor om om duizend kilometer te rijden als ze een ram willen kopen. Ik ben nog niet helemaal gewend en denk erg vaak aan Southwood. Hoe is het met

de dahlia's? Ik ben gestopt met borduren. *(de telefoon gaat)*

Tante Augusta (H): Wat duurt het lang voor jij opneemt, zeg. Ik heb je iets heel bizars te vertellen. Ik heb een inval van de politie gehad.

Henry (T): Inval?... Politie?....

Tante Augusta (H): Ja. Luister goed, want ze kunnen ook bij jou langskomen.

Henry (T): Waarvoor in vredesnaam?

Tante Augusta (H): Heb je de as van je moeder nog?

Henry (T): Natuurlijk.

Tante Augusta (H): Want die willen ze zien. Misschien willen ze het zelfs analyseren.

Henry (T): Maar Tante Augusta!... Wat is er gebeurd?

Tante Augusta (H): Het was midden in de nacht en Wordsworth en ik lagen al in bed. Gelukkig droeg ik mijn mooiste nachtpon. Ze belden aan en vertelden via de intercom dat ze van de politie waren. Ze waren nogal verbaasd over de aanwezigheid van Wordsworth... of misschien was het de kleur van zijn pyama. Ze zeiden, "Is dit uw echtgenoot, mevrouw?" Ik zei, "Nee, dit is Wordsworth" Die naam deed bij een van beiden wel een belletje rinkelen. Ze zeiden uit betrouwbare bron vernomen te hebben dat er zich drugs in het pand zouden bevinden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto